

skal tages særlige hensyn til dem, ellers bliver der ganske enkelt ikke nogen aftale. Det er meget enkelt.

Men det er også nødvendigt for udviklingslandene selv, at der gennemføres en aftale, for hvad sker der ellers? Så sker der jo det, som også i allerhøjeste grad er sket efter sammenbruddet i Seattle, at industrilandene indgår bedre handelsaftaler med hinanden. Der er jo et mylder, et netværk af aftaler mellem de rige lande, og det vil yderligere blive udviklet, hvis ikke man kan lave globale aftaler, der gælder for alle. Derfor har udviklingslandene en fundamental interesse i, at Doharunden fører til noget, og det lægger da selvfølgelig også et politisk pres på dem.

Målene må så være at give udviklingslandene en bedre markedsadgang. Det gælder selvfølgelig på industriområdet, herunder på tekstilområdet, som er et særdeles vigtigt område for en række ulande, og så gælder det ikke mindst på landbrugsområdet.

Det Radikale Venstre har selv fremsat forslag om afvikling af landbrugsstøtten i EU. Vi ønsker en så hurtig afvikling som muligt, også gerne efter det mønster, hr. Harbinson har foreslået, eller hurtigere. Og jeg vil også gerne udtale mig kritisk om de udtalelser, som fødevarerministeren har fremsat om dette. Den radikale ordfører i anden sammenhæng, hr. Martin Lidegaard, har kritiseret ministerens udtalelser, og det vil jeg gerne slutte op om.

Eksportsubsidierne er en urimelighed, og det bliver jo ikke bedre af, at det ikke kun er EU, der bruger eksportsubsidier og landbrugsstøtte, for det gør jo næsten alle de rige industrilandene. Japan gør det, Schweiz gør det udpræget, og vore norske venner er vel nok de allerværste. Så det er ikke kun EU, men det gør jo ikke problemet mindre, tværtimod, det gør jo problemet endnu mere påtrængende.

Kl. 19.45

Det Radikale Venstre lægger ud over denne markedsadgang og særlig gode vilkår for udviklingslandene særlig vægt på, at WTO forpligtes på FN's årtusindmålsætninger. Vi lægger også vægt på, at toldnedsættelser skal tilrettelægges på den måde, at der bliver tale om en særlig og differentieret behandling af udviklingslandene, og vi lægger vægt på, som det desværre kortfattet er nævnt i forslaget til vedtagelse, at når det drejer sig om TRIPS og medicin, skal udviklingslandenes adgang til forsyning af effektiv medicin forbedres. Det er et meget vigtigt enkeltpunkt.

Lad mig så sige om landbrugspolitikken, for bare sådan at summere op, at EU's landbrugspolitik rammer tusinder af fattige bønder i udviklingslandene og i øvrigt betales af forbrugerne i EU. Men man må jo prøve at forstå, hvorfor det er så svært at afvikle et landbrugssubsidie. Det er jo, fordi der i EU er bønder i en lang række lande, som ved en fuldstændig og pludselig afvikling af landbrugssubsidierne ville være uden et eksistensgrundlag. Det ville være et hårdt slag mod landdistrikterne i store dele af Europa.

Jeg siger ikke dette for at trække fra i Det Radikale Venstres absolutte beslutning om, at landbrugssubsidierne skal afvikles, men for at vi skal forstå, hvorfor det er så svært at nå til enighed om det. Det er ikke sådan, at Danmark kan trylle en enighed op af hatten på dette område, for der er i en række af EU's lande en modstand, der stammer fra hele den politiske geografi i de pågældende lande.

Derfor: Man skal ikke undervurdere vanskelighederne i dette her, men man skal selvfølgelig ikke af den grund sænke ambitionsniveauet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er stort set enig i alt det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, og jeg er specielt glad for, at han nævnte sin afstandtagen fra fødevarerministerens udtalelser, som jo var på baggrund af en anden vedtagelse, som Det Radikale Venstre også var med i.

Dog skal jeg lige sige, at der er jo ingen, der har foreslået en afvikling af støtten sådan overnight. Der ligger i alle forslag, at det skal være en gradvis aftrapning. Det, vi i dag diskuterer som det mest vidtgående, er Harbinsons forslag, som er over 9 år for eksportsubsidiernes vedkommende og en halvering over kun 5 år for den direkte støtte.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge Det Radikale Venstre om, er: Hvordan vil Det Radikale Venstre sikre sig, at man ikke én gang til kommer i den situation, at man sammen med regeringen har lavet en vedtagelse om aftrapning af landbrugsstøtten, hvorefter regeringen de facto modarbejder den, som det skete fra fødevarerministerens side?

Hvordan vil Det Radikale Venstre sikre sig, at regeringen i EU's Ministerråd ikke trækker i retning af en langsommere afvikling af eksportsubsidierne, end der ligger i Harbinsons forslag? Hvordan vil man sikre sig, at regeringen ikke